

[Bouet.]

at dyrtiden og de stedse voksende skatter fuldstændig ændrer deres forhold i nedadgående retning, så at de vanskeligt kan klare sig. Men de synes jo ikke at have ministerens og hans partis bevågenhed.

Imidlertid vil jeg gerne spørge de forskellige partier — ja, socialdemokratiets svar har jeg jo fået på forhånd, men jeg vil gerne spørge de øvrige partier, hvorledes de stiller sig til at tage det forslag op, som oprindeligt blev stillet i folketinget. Jeg vil også gerne vide, om ministeren er blevet mere velvillig stemt, om der skulle være mulighed for ved forhandling at komme pensionisterne til hjælp, thi i så tilfælde vil jeg foreslå sagen henvist til et udvalg. Men hvis det ikke er tilfældet, hvis de øvrige partier fastholder stillingen i folketinget, og hvis ministeren stadig har de mørke miner på, vil det kun være spild af tid at behandle sagen i et udvalg, og ministeren og hans parti, som jo i mange år — ikke mindst i de år, da de var i opposition — erklærede, at de var tjenestemændenes eneste sande venner, må så tage ansvaret for det, der sker nu.

Endelig vil jeg lige omtale den udvikling, som har medført, at finansministeren sammen med nogle få repræsentanter for statstjenestemandorganisationerne fastsætter lønninger, som også bliver gældende for alle kommunernes og alle koncessionerede selskabers funktionærer, og som tillige præjudicerer forholdene for mange private funktionærer. Disse tjenestemandorganisationers forhandlingsret bliver gjort fuldstændig illusorisk. Når de kommer til forhandling, får de at vide, at de kan få statens lønninger, og selvom kommunestyret gerne ville give dem en forbedring, møder indenrigsministeren bagefter og nægter at godkende en sådan ordning.

Nu er jeg klar over, at såvel statens og kommunens repræsentanter som arbejdsgiverne er interesserede i, at funktionærerne ikke ved at forhandle så med den ene, så med den anden kommune driver lønniveauet i vejret, og partierne i folketinget har jo taget denne fremgangsmåde til efterretning i betænkningen. Men når dette er fastlagt som den fremgangsmåde, man vil følge i fremtiden, ville det i og for sig være naturligt og rimeligt, at man tog repræsentanter for de grupper, jeg nævnte før, med i forhandlingerne, at man f. eks. dannede et samråd eller lignende, som kunne deltage i forhandlingerne med ministeren. Jeg beder ministeren om at tage denne tanke op til overvejelse og at prøve at finde en form for denne tankes realisation.

Ingeborg Refslund Thomsen: Det, der ligger til grund for dette lovforslag, er jo den forskydning, der i de sidste år er sket i de frie erhvervs løn, forskydninger der i dag stiller statens tjenestemænd ugunstigere end arbejderne i de private erhverv. Mange tjenestemandshjem er i disse år ude for en hård økonomisk belastning. De har måttet belåne livsforsikringer og har måttet stifte gæld. Når man som jeg bor i en lille by, hvor alle kender hinanden, kan man slet ikke undgå at høre om det, man ligefrem ser det udvendig på folk. Det skulle jo ikke gerne være sådan, at hjemmene advarer de unge imod at blive tjenestemænd, betager de unge lysten til at gå den vej ved at sige til dem, at kårene bliver alt for ringe.

Det foreliggende lovforslag berører jo ikke selve tjenestemandsløven, det drejer sig kun om et midlertidigt løntillæg, som den højtærede finansminister allerede har fået tilslutning til hos tjenestemandorganisationerne; og når tjenestemændenes repræsentanter har akkviesceret ved de 2½ portion reguleringstillæg, skulle det jo ikke være så vanskeligt at nå til enighed herom, selv om det ærede medlem hr. Bouet maler med sorte farver, måske sortere end nødvendigt.

Mit parti beklager, at pensionisterne, der ikke har samme forhandlingsret og derfor ikke med samme vægt har kunnet hævde deres økonomiske interesse, må nøjes med det halve beløb. Det er ofte svært at blive pensionist, at skulle slippe sit arbejde, når man hverken føler sig gammel eller svag, og dobbelt svært er det, fordi de økonomiske kår samtidig forringes så betydeligt. Vi havde ønsket, at disse ældre folk fik en tilsvarende håndsækning, men det kunne ikke lade sig gøre i folketinget, og jeg tvivler meget på, at det kan lade sig sætte igennem her.

Vi anbefaler at stemme for lovforslaget.

Chr. Nielsen: Jeg deler ikke de betænkeligheder eller den forundring, som ifølge den højtærede finansminister og socialdemokratiets ordfører (Alfred Kristensen) fra forskellige sider næres overfor det forhold, at man så kort tid efter lønningslovens revision nu går til gennemførelsen af dette lovforslag. Når jeg ikke nærer disse betænkeligheder og denne forundring, skyldes det den omstændighed, at alting taler tydeligt og klart for, at staten må imødekomme de krav, som tjenestemændene har rejst. Det, der er betingelsen for, at lønningsloven kan virke på den rigtige måde, er, at det virkelige prisniveau bliver nedfældet i det pristal for leveomkostningerne, som er ret-